

Visie van de Clëntenraad op het Sociaal Domein van de gemeente.

De Clëntenraad gaat voor een inclusieve samenleving, waaraan iedereen kan deelnemen. Waarin iedereen het gevoel heeft erbij te horen, waardering krijgt en zich nuttig voelt. In dat kader zou de ambitie van de gemeente moeten zijn:

Alle inwoners van Smallingerland kunnen zelfstandig en volwaardig leven, werken, wonen en meedoen. Waar dat niet lukt, helpen we die mogelijkheden vergroten.

Werken aan een mensgericht, doelmatig en effectief sociaal beleid, waarmee gedaan wordt wat nodig is voor inwoners.

Hoeveel geld kan en wil een gemeente reserveren voor de uitgaven in het sociaal domein? Deze vraag is thans heel actueel, en onderwerp van gesprek in het politieke debat. Echter tegenover dit denken in termen van kosten en uitgaven, staat het denken in maatschappelijke opbrengst. Wat brengt die uitgave maatschappelijk gezien op?

De hoeveelheid mensen met een laag inkomen, financiële problemen of schulden is groeiend en blijft groeien. Mensen die geldzorgen hebben, hebben vaak ook stress. Hierdoor kan zich een kortetermijnvisie en minder analytisch vermogen ontwikkelen. Men wordt de lust ontnomen om verder actie te ondernemen, waardoor armoedeval dreigt en de problemen alleen maar toenemen. Dit betekent dat zij anders ondersteunt en benadert moeten worden waarbij heel duidelijk ook rekening gehouden moet worden met hun geestelijke situatie.

De Clëntenraad verwacht dat het aantal bijstandsgerechtigden in onze gemeente de komende jaren toeneemt. Als gevolg van de nasleep van de corona crisis voorzien wij een flinke stijging van het aantal uitkeringsgerechtigden.

Het is daarom belangrijk dat er fors ingezet wordt op participatie en toeleiding naar werk. Wel moet dit vanuit het besef dat het moeilijker is om mensen daadwerkelijk aan het werk te krijgen. Het gaat namelijk om inwoners waarbij het steeds lastiger wordt hen te plaatsen en te ontwikkelen. Dit maakt dat het matchen van inwoners met een uitkering vraagt om een intensieve maatwerk gerichte aanpak, meer begeleiding en jobcoaching en een hogere loonkostensubsidie.

Naast het inhoudelijke van deze visie, speelt voor ons de manier waarop gewerkt wordt ook een belangrijke rol namelijk het dienstverlenings-perspectief.

Wij begrijpen dat de gemeente haar dienstverlening continu moet optimaliseren. Maar dan niet alleen in termen van efficiëntie, maar ook in termen van effectiviteit. Een bureaucratische opstelling helpt inwoners niet verder. Daarbij realiseren wij ons, dat problemen zich voor sommige mensen op meerdere leefgebieden tegelijk voordoen waardoor zij zich zwaar belast voelen.

Beleid en regels, planning en control-sheets, procedures en processen.

Oftewel: de systeemwereld. Het sociaal domein staat er bol van.

Maar de vragen van onze inwoners gaan over hun leefwereld. En tussen de systeemwereld en de leefwereld botst het vaak. De spreekwoordelijke paarse krokodil is daar een duidelijk voorbeeld van. Iedereen snapt wat de bedoeling is, maar regels zijn nou eenmaal regels en daarom loopt het net even iets anders.

Inwoners ervaren daarom vaak dat de gemeente hen niet altijd wil helpen. Door meer oog te hebben voor de leefwereld en de werken vanuit de bedoeling kan meer maatwerk geleverd worden.

Werken vanuit de bedoeling: soms afwijken van regels of werkwijzen, omdat het beter past in de situatie – en nog steeds binnen de wettelijke kaders.

Dit betekent niet dat de systeemwereld niet meer nodig is, maar dat deze dienend moet zijn in plaats van verlamdend. Het is de bedoeling dat het de medewerkers van de gemeente helpt in hun dagelijkse werk in de leefwereld van inwoners.

Er zijn allerlei groepen mensen die in de bijstand stromen, doordat andere voorzieningen afgesloten worden. De thans voorliggende herschikkingsnota is daar een goed voorbeeld van. Een ander voorbeeld is de inwoners met een arbeidshandicap wat om andere aanpak vraagt. Daarnaast veranderen arbeidsvoorwaarden en zekerheden voor deze inwoners. Ze hebben weinig kans op een vast contract. Vaak is hun inkomen uit werk ook niet gegarandeerd. Hierdoor hebben zij minder uitzicht op een duurzaam werkend leven. Ook is inkomen uit arbeid vaak niet hoger dan hun bijstandsuitkering – en dat werkt niet bepaalt motiverend. Ieder mens heeft bestaanszekerheid nodig. Het betekent voor inwoners dat ze zeker zijn van een stabiel en toereikend inkomen, waarmee ze zichzelf en hun eventuele gezin kunnen onderhouden. En dat ze een huis, voldoende te eten, gezondheidszorg en goed onderwijs tot hun beschikking hebben. Zo kunnen inwoners prettig en zelfstandig leven. Wie deze bestaanszekerheid niet heeft, heeft vaak te maken met zorgen en stress.

BIJLAGE:

11 lessen voor de Gemeenten

1. Sluit niemand uit Laat burgers op diverse wijze participeren zodat iedereen betrokken **KAN** zijn
2. Ga van mededeling naar communicatie .
3. Leg de verantwoordelijkheden terug naar de burger.
4. Agendeer als gemeente geen raadstuk zonder enige mening Van de burgers te hebben gehoord.
5. Creeer als gemeente een meetinstrument die continu de mening Van de burgers raadpleegt.
6. Maak eigen gemeentebeleid en eigen gemeentemiddelen cq Bezittingen zichtbaar.
7. Organiseer Met college B&W en ambtnaren een WALK THE TALK.
8. Bied als gemeente stageplekken of traineeships aan.
9. De waarheid ligt altijd in het midden.
10. Bezie burgerparticipatie niet als het vragen van een beoordeling Of Mening van burgers, maar als een raadgeving.
11. Er moet een evenwicht zijn tussen de gemeente en de burgers Wat zij voor elkaar kunnen betekenen.